

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS, KURIA ĮGYVENDINAMOS SU MOKESČIŲ
SUTARTIMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS, SKIRTOS UŽKIRSTI KELIĄ MOKESČIŲ
BAZĖS EROZIJAI IR PELNO PERKĖLIMUI IR LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS
IR LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIES
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR
FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO
APIBENDRINTAS TEKSTAS**

Šiame dokumente pateikiamas apibendrintas 1994 m. sausio 20 d. pasirašytos Lenkijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo („Sutartis“) tekstas su pakeitimais, atliktais vadovaujantis Daugiašalės konvencijos, kuria įgyvendinamos su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui („Daugiašalė konvencija“), kurią Lenkijos Respublika ir Lietuvos Respublika pasirašė 2017 m. birželio 7 d., nuostatomis.

Šį dokumentą bendrai parengė Lenkijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos kompetentingi asmenys ir jame pateikiamas bendras abiejų valstybių supratimas dėl Sutarties pakeitimų, atliktų vadovaujantis Daugiašalės konvencijos nuostatomis.

Dokumentas parengtas vadovaujantis išreikštomis pozicijomis dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kurios jas ratifikavus buvo pateiktos depozitarui:

- Lenkijos atveju 2018 m. sausio 23 d.; ir
- Lietuvos atveju 2018 m. rugsėjo 11 d.

Daugiašalės konvencijos poveikis Sutarčiai laikui bėgant gali kisti, nes Daugiašalė konvencija yra nuolat besikeičianti priemonė ir Šalys ateityje gali iš dalies keisti savo pozicijas dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties.

Šio dokumento tikslas – palengvinti Daugiašalės konvencijos taikymą. Tai yra tik pagalbinė priemonė, kurios tikslas paaiškinti Daugiašalės konvencijos poveikį Sutarčiai. Šis dokumentas nėra teisės šaltinis. Daugiašalės konvencijos ir Sutarties autentiški teisiniai tekstai išlieka vieninteliais teisės šaltiniais.

Juridiniais tikslais, Daugiašalės konvencijos nuostatos privalo būti aiškinamos kartu su šia Sutartimi, atsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių išreikštas pozicijas dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties.

Sutarties nuostatomis taikomos Daugiašalės konvencijos nuostatos šiame dokumente pateikiamos langeliuose su nuoroda į atitinkamas Sutarties nuostatas. Langeliai, kuriuose pateiktos Daugiašalės konvencijos nuostatos, iš esmės parengti vadovaujantis 2017 m. EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos nuostatų išdėstymo tvarka.

Daugiašalės konvencijos nuostatų teksto pakeitimai atlikti siekiant suvienodinti Daugiašalėje konvencijoje vartojamas sąvokas su Sutartyje vartojamomis sąvokomis (kaip pvz., „Sutartis, kuriai taikoma Konvencija“ ir „Sutartis“, „Susitariančios Jurisdikcijos“ ir „Susitariančiosios Valstybės“) siekiant palengvinti Daugiašalės

konvencijos nuostatų suprantamumą. Tikimasi, kad sąvokų pakeitimai padidins dokumento aiškumą, tačiau nepakeis Daugiašalės konvencijos nuostatų esmės.

Daugiašalės konvencijos įsigaliojimas ir taikymas

Daugiašalės konvencijos įsigaliojimas:

- Lenkijos atžvilgiu: 2018 m. liepos 1 d.; ir
- Lietuvos atžvilgiu: 2019 m. sausio 1 d.

Daugiašalės konvencijos nuostatos, taikomos Sutarčiai, įsigalioja ne tomis pačiomis datomis kaip pirminės Sutarties nuostatos. Kiekviena Daugiašalės konvencijos nuostata gali įsigalioti skirtingomis datomis, priklausomai nuo mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, rūšių (mokesčiai, išskaitomi prie šaltinio ar kiti taikomi mokesčiai) ir nuo Susitariančių Valstybių pasirinkimų pozicijose dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimtys.

Taigi, jei kitur šiame dokumente nenurodyta kitaip, pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 1 dalį, Daugiašalės konvencijos 5 straipsnio 6 dalies, 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies nuostatos įsigalioja šios Sutarties atžvilgiu ją taikant Lenkijai:

- mokesčių, išskaitomų prie šaltinio, sumokėtoms ar įskaitytoms sumoms nerezidentams, kai apmokestinimo tokiu mokesčiu momentas yra 2019 m. sausio 1 diena arba po jos; ir
- visiems kitiems Lenkijos imamiems mokesčiams, kai imami mokesčiai mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais 2019 m. liepos 1 dieną arba po jos;

ir

pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 1 dalį, Daugiašalės konvencijos 5 straipsnio 6 dalies, 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies nuostatos įsigalioja šios sutarties atžvilgiu ją taikant Lietuvai:

- mokesčių, mokamų prie šaltinio, sumokėtoms ar įskaitytoms sumoms nerezidentams, kai apmokestinimo tokiu mokesčiu momentas yra 2019 m. sausio 1 diena arba po jos; ir
- visiems kitiems Lietuvos imamiems mokesčiams, kai imami mokesčiai mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais 2019 m. liepos 1 dieną arba po jos.

Nuorodos

Daugiašalės konvencijos ir Sutarties autentiškus teisinius tekstus galima rasti Daugiašalės konvencijos depozitaro (EBPO) tinklapyje:

- anglų kalba: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; ir
- prancūzų kalba: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Daugiašalės konvencijos tekstas lietuvių kalba paskelbtas Lietuvos Respublikos teisės aktų registro oficialiame internetiniame tinklapyje: <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/6a24b8b0793111e8ae2bfd1913d66d57>.

Susitariančiųjų Valstybių pozicijas dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties galima rasti EBPO tinklapyje: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Daugiašalės konvencijos nuostatų suderinamumo duomenų bazė viešai prieinama EBPO tinklapyje: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>

Sutarties autentiškas teisinis tekstas lietuvių kalba paskelbtas Lietuvos Respublikos teisės aktų registro oficialiame internetiniame tinklapyje: <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.F90C58A2B0D5>

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS**

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR
FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Lenkijos Respublikos Vyriausybė

ir

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi] ~~*Siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,*~~

Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje pateiktas preambulės tekstas pakeičia tekstą, nurodantį ketinimą panaikinti dvigubą apmokestinimą, pateiktą šios Sutarties preambulėje :

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 6 STRAIPSNIS – SUTARTIES, KURIAI TAIKOMA
KONVENCIJA, TIKSLAS**

Ketindamos panaikinti dvigubą pajamų apmokestinimą atsižvelgiant į mokesčius, kuriems taikoma *ši Sutartis*, nesudarant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti *šioje Sutartyje*, nustatytais lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams),

Susitarė:

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis

1. Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.
2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.
3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra šie:
 - a) Lenkijoje:
 - (i) fizinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osób fizycznych);
 - (ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osób prawnych)
(toliau vadinami „Lenkijos mokesčiu“);
 - b) Lietuvoje:
 - (i) juridinių asmenų pelno mokestis;
 - (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
 - (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą
(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).
4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

Bendri apibrėžimai

1. Šioje Sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:
 - a) sąvoka „Lenkija“, ją vartojant geografinė prasme, reiškia Lenkijos Respublikos teritoriją, įskaitant bet kokią sritį, esančią už jos teritorinių vandenių, kurioje pagal Lenkijos įstatymus ir tarptautinę teisę Lenkija gali naudotis savo suvereniomis teisėmis į jūros dugną, jo gruntą ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jo gruntą ir jų gamtinius išteklius;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Lietuvą arba Lenkiją, priklausomai nuo konteksto;

d) sąvoka „pilietis“ reiškia bet kokį individą, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje veikiančius įstatymus;

e) sąvoka „asmuo“ apima individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų organizaciją;

f) sąvoka „bendrovė“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacine organizacija;

g) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

h) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus laivu, oro arba autokelių transportu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas, oro ar autokelių transporto priemonė kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

i) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

- (i) Lenkijos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;
- (ii) Lietuvos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus.

4 straipsnis Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią tos valstybės Vyriausybę, jos poltinius padalinius ir vietos valdžią bei bet kokią agentūrą arba struktūrinį vienetą, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Valstybei, administraciniam-teritoriniam padaliniiui ar vietos valdžiai ir kuris įsteigtas remiantis tos Valstybės įstatymais. Bet ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas individas yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:
 - a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
 - b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš Valstybių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
 - c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios pilietybę turi;
 - d) jeigu rezidento statusas negali būti apibrėžtas remiantis a)-c) punktais, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.
3. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, pagal kurios įstatymus jis tokį savo statusą įgyja.

5 straipsnis Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.
2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ visų pirma apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą;
 - b) filialą;
 - c) įstaigą;
 - d) gamyklą;
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:
 - a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti;

- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo;
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo;
 - d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo;
 - e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo;
 - f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.
5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikoma 6 dalis - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Valstybėje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė, laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis tos dalies nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.
 6. Įmonė laikoma neturinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinės buveinės, kai ji šioje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, vyriausiąjį įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šioje dalyje nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.
 7. Tas faktas, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet kokiu atveju sąvoka apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, pirmiausia pastatus, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, pirmiausia bet kokią opcioną ar panašias teises, nekilnojamojo turto uzufuktą bei teises į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai, oro ir autokelių transporto priemonės nekilnojamoju turtu nelaikomi.
3. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.
4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės turimu nekilnojamoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kokiu kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios nekilnojamasis turtas yra.
5. 1 ir 3 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

Komercinės-ūkinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama:
 - a) tai nuolatinei buveinei; arba
 - b) pardavimui toje kitoje Valstybėje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę; arba
 - c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje Valstybėje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.
2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tokia pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Valstybės vidaus įstatymais.
4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 dalies reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.
5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.
6. Taikant ankstesnes dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.
7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

Tarptautinis transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus, oro arba autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
2. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant upių laivus pervežimuose vidaus vandenų keliais, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
3. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelniui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėse agentūroje.

9 straipsnis

Asocijuotos įmonės

1. Tuo atveju,
 - a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba
 - b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokia sąlyga negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kaip tos kitos Valstybės įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta Valstybė laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.
2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokeskis negali viršyti:
 - a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo;
 - b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą. Ši dalis nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.
4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Valstybėje individualias

paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis **Palūkanos**

1. Palūkanos, susidarancios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.
3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarancios palūkanos, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant politinius padalinius ir vietos valdžią, Centrinį banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės laiduotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Valstybėje.
4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.
5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Valstybėje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu

atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra pati ta Valstybė, politinis padalinys, vietos valdžia arba tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tas palūkanas moka ta nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokios palūkanos laikomos susidarantiomis toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.
7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis Honoraras

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.
2. Tačiau toks šio straipsnio 1 dalyje nurodytas honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei tikrasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro sumos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio limitu taikymo būdą.
3. Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ – tai bet koks užmokestis, gautas už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus, taip pat filmus bei garso ir vaizdo juostas, skirtas radijui ar televizijai, patentu, prekių ženklu, dizainu ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autoriaus teisėmis arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar moksline įranga, arba už informaciją, susijusią su patirtimi pramonės, komercijos ar mokslo srityje.
4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės veiklavietės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir šis honoraras priskiriamas tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi veiklavietei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.
6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir tikrojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis **Kapitalo prieaugio pajamos**

1. Prieaugio pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš nekilnojamojo turto, minimo 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, arba iš bendrovės, kurios pagrindinę turto dalį sudaro toks nekilnojamas turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Prieaugio pajamos, gautos perleidus kilnojamąjį turtą, kuris sudaro nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamą turto dalį, arba vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento savarankiškų individualių paslaugų tikslais naudojamos nuolatinės verslo vietos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kilnojamojo turto dalį, įskaitant prieaugio pajamas, gautas perleidus tokią nuolatinę buveinę (vieną ar su visa įmone) arba tokią nuolatinę veiklos vietą, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams gabenimams naudojanti laivus, oro arba kelių transportą, gauna iš tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų, orlaivių arba kelių transporto perleidimo arba iš su tokių laivų arba orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.
4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias individas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiuo tikslu Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikomas savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.
2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstyimo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Samdomasis darbas

1. Remiantis 16, 18, 19 ir 21 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu darbas atliekamas kitoje Valstybėje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.
2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:
 - a) gavėjas toje kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas; ir
 - b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu; ir
 - c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje Valstybėje.
3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą Susitariančiosios Valstybės rezidento tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive, oro ar autokelių transporto priemonėje arba upių laive, kurį jis naudoja pervežimuose vidaus vandenų keliais, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

17 straipsnis Menininkai ir sportininkai

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.
3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitas į tą Valstybę visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Valstybės arba politinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis Pensijos

1. Remiantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje Valstybėje, kurios rezidentas yra pensijos gavėjas.
2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas ir į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymai ar kokio nors Susitariančiojoje Valstybėje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis **Valstybinė tarnyba**

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka Susitariančioji Valstybė arba politinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Valstybei, padaliniui ar vietos valdžiai už samdomąjį darbą tai Valstybei, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir individas yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 - (i) yra tos Valstybės pilietis; arba
 - (ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią individui moka Susitariančioji Valstybė arba politinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tai Valstybei, padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu individas yra tos Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba politinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Valstybei, padaliniui ar vietos valdžiai.

20 straipsnis **Studentai**

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tikėtai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

Profesoriai ir tyrinėtojai

1. Individą, kuris į Susitariančiąją Valstybę atvyko mokyti arba atlikti mokslo tiriamąjį darbą universitete, koledže ar kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirma paminėta Susitariančioji Valstybė atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą, ne ilgesniam negu dviejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiu tikslu pirmą kartą atvyko į tą Valstybę.
2. Šio straipsnio nuostatos netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, jeigu tokius tyrinėjimus individas atlieka ne visuomeniniais tikslais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

22 straipsnis

Veikla kontinentiniame šelfe

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios Sutarties nuostatas.
2. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Valstybėje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis 3 ir 4 dalimis, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.
3. 2 dalies nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šioje dalyje:
 - a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo;
 - b) asmuo laikomas susijusiu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.
4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna perveždamas reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Valstybėje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jo grunto ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba naudodamas buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinus laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje.
5. a) Remiantis šios dalies b) punktu, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jo grunto ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje,

tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe atliekamus darbus. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jų trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už darbą laive arba oro transporto priemonėje, pervežančioje reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Valstybėje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose tokiais veiklais pagalbinuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už perleidimą:

a) jūros dugno, jo grunto ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Valstybėje, tyrimo ar eksploatavimo teisių dalies; arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas tokiam tyrimui ir eksploatavimui toje Valstybėje; arba

c) akcijų, kurių didžiąją vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro teisės bei turtas, minimi a) ir b) punktuose, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

23 straipsnis Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarancios ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.
2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Valstybėje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis Kapitalas

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje,

arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Valstybės rezidentui kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimai nuolatinei veiklavietai, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.
3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių, iš upių laivų, naudojamų pervežimuose vidaus vandenų keliais, ir iš su tokių jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių ir upių laivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

25 straipsnis Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Lenkijos rezidentui atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 5 straipsnio 6 dalimi]

~~*[a) Jeigu Lenkijos rezidentas gauna pajamas ar turi kapitalą, kurie, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje, Lenkija, pagal b) punkto nuostatas, neapmokestina šias pajamas ar kapitalą. Skaičiuojant šio rezidentui likusioms pajamoms ar kapitalui taikomo mokesčio sumą, Lenkija gali taikyti mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas jeigu neapmokestinamos pajamos būtų apmokestintos.]*~~

Daugiašalės konvencijos 5 straipsnio 6 dalis pakeičia šios Sutarties 25 straipsnio 1 dalies a) punktą:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 5 STRAIPSNIS – DVIKUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMO METODŲ TAIKYMAS (C galimybė)

Jeigu *Lenkijos* rezidentas gauna pajamas ar turi kapitalą, kurie, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami *Lietuvoje* (išskyrus tiek, kiek tokiomis nuostatomis *Lietuvai* leidžiama apmokestinti tik dėl to, kad šios pajamos taip pat yra *Lietuvos* rezidentui gautos pajamos), *Lenkija* leidžia:

- i) atskaityti iš to rezidentui pajamų mokesčio sumą, lygią *Lietuvoje* sumokėto pajamų mokesčio sumai;

ii) atskaityti iš to rezidento kapitalo mokesčio sumą, lygią *Lietuvoje* sumokėto kapitalo mokesčio sumai.

Tačiau tokio atskaitymo suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuotą pajamų ar kapitalo mokesčio dalį, priskirtiną tokioms pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami *Lietuvoje*.

Jeigu pagal bet kurią *Sutarties* nuostatą *Lenkijos* rezidento gautos pajamos ar turimas kapitalas yra atleidžiami nuo mokesčio *Lenkijoje*, *Lenkija*, apskaičiuodama mokesčio dydį likusioms to rezidento pajamoms ar kapitalui, vis tiek gali atsižvelgti į atleistas nuo mokesčio pajamas ar kapitalą.

b) Kai *Lenkijos* rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios, remiantis 10, 11 ir 12 straipsnių nuostatomis gali būti apmokestinamos *Lietuvoje*, *Lenkija* leidžia atimti iš tokio rezidento pajamų mokesčio sumą, lygią *Lietuvoje* sumokėtam pajamų mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos mokesčio dalies, kuri priskiriama toms *Lietuvoje* gaunamų pajamų rūšims.

2. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia *Sutartimi*, gali būti apmokestinami *Lenkijoje*, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, *Lietuva* leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią *Lenkijoje* sumokėtam pajamų mokesčiui;

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią *Lenkijoje* sumokėtam kapitalo mokesčiui.

b) Taikant šios dalies a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, *Lenkijos* rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, į *Lenkijoje* mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės paskirstyto pelno, iš kurio mokami dividendai, mokestis.

6 straipsnis Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Valstybės piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatą, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.
2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti

mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip Susitariančiosios Valstybės įsipareigojimas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Valstybės rezidento skolos.
4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.
5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų Valstybių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 dalyje, - į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.
2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.
3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnes dalis, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų atstovų.

28 straipsnis

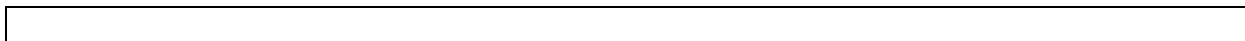
Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutarties, nuostatos. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teismiam sprendimui.
2. Bet koku atveju 1 dalies nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:
 - a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir valdymo praktikos;
 - b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką;
 - c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

29 straipsnis

Diplomatiniai agentai ir konsuliniai tarnautojai

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų arba konsulinių tarnautojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių sutarčių nuostatomis.

Šios Sutarties nuostatos pakeičiamos Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek šios Sutarties nuostatos nesuderinamos su Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalimi¹:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 7 STRAIPSNIS – PIKTNAUDŽIAVIMO SUTARTIMI
PREVENCIJA**

(Pagrindinių tikslų įvertinimo nuostata)

Nepaisant bet kurių šios Sutarties nuostatų, šios Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms ar kapitalui, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokios lengvatos gavimas buvo vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslų, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka šios Sutarties atitinkamų nuostatų tikslą ir siekį.

**30 straipsnis
Įsigaliojimas**

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.
2. Ši Sutartis įsigalioja po paskutinio 1 dalyje minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja:
 - a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio - apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo;
 - b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo.

**31 straipsnis
Sutarties nutraukimas**

Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nustoja galioti:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio - imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo;

¹ Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalis taikoma visoms Sutarties nuostatomis (nes pagal praktiką ji pridedama prie Sutarties).

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais Varšuvoje 1994 m. sausio 20 d. lenkų, lietuvių ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.